

[Stegger Nielsen.]

indhentet sagkyndig Udtalelse o. s. v. Jeg vil tillade mig at opfatte dette saaledes, at de sagkyndige, der her er Tale om, ogsaa omfatter det unge Universitets Lærerkorps.

§ 2 udvikler gennem tre Underpunkter, hvad det er, man nu gennem dette Lovforslag er naaet til at give Aarhus Universitet Spillerum til at føre igennem. Det bekræfter, hvad jeg sagde for et Øjeblik siden, at fuld Ligestilling med Københavns Universitet giver man ikke derigennem, men man giver mere til det nye Universitet, end det havde i Forvejen.

Vi er tilfredse med, at Godkendelsen af Undervisningsordningen ved Universitetet i Aarhus og Lærerkrafters Ansættelse gøres afhængig af indhentet sagkyndig Udtalelse, hvilket Begreb jeg altsaa formener dækker over saavel Aarhus-Universitetets Lærerkorps som sagkyndige fra Københavns Universitet. Jeg mener da ogsaa at finde dette bekræftet i Lovforslagets § 6.

Jeg vil til sidst udtale, at vi gerne arbejder videre paa at skabe endnu mere Ligestilling. Det er udmærket, at Udviklingen foregaar gradvis for til sidst at naa til fuld Ligestilling mellem de to Lærestalter ogsaa med Hensyn til Universitetslærerne og deres Vilkaar. Men jeg slutter mig til den Opfattelse, der blev gjort gældende i det andet høje Ting under Behandlingen af denne Sag, at det er uheldigt, naar der udskrives Konkurrencer ved Københavns Universitet, at saa ogsaa nuværende Professorer ved Aarhus Universitet maa deltage i Konkurrencen, hvis de ønsker at opnaa Ansættelse ved Københavns Universitet. Det er ikke heldigt. Det maa kunne blive saaledes ret snart, at vedkommende Professor kan ansøge i Forvejen og saaledes opnaa Ansættelse, hvis man ellers ønsker at knytte ham til Danmarks andet Universitet. En eventuel Forbigaaelse af en saadan Mand ved en Konkurrence vil nemlig let kunne skade ikke alene ham — det er jo ikke det første Hensyn i denne Sag —, men skade det Universitet, han i Øjeblikket virker ved, nemlig Universitetet i Aarhus.

Ogsaa lønningsmæssigt og pensionsmæssigt set ser vi meget gerne og ønsker vi, at der skabes Lighed for Lærerstabene paa de to Universiteter — jeg skal ikke sige mere herom — til Sikring af det gode, støtte Arbejde og de gode Kræfters Bevarelse ogsaa i Aarhus; saaledes at de, naar denne Lighed er til Stede, ikke føler sig fristet til at drage til Hovedstaden, hvis de har en

udmærket Gerning paa det nye jyske Universitet.

Vort Parti billiger Lovforslaget, vi ønsker at støtte det og stemme for det, og vi ønsker at gaa med i et Arbejde ogsaa i Fremtiden paa, at den fulde Ligestilling mellem de to Universiteter kan opnaas. Det er vor Tro, at der her kan skabes en heldig Vekselvirkning til Fremme af Universitetsundervisningen i vort Land og af det videnskabelige Arbejde paa vore Universiteter. Jeg tilsiger paa mit Partis Vegne vor Velvilje over for Forslaget og anmoder om, at det maa faa en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Holger Andersen: Det er saare sjældent, at der paa Rigsdagens Bord ligger et Lovforslag, som man kan give en saa uforholden Anfaling som det, der i Øjeblikket er forelagt for dette høje Ting, og det er kun sjældent, at man kan gøre det med saa uforbeholden Glæde. Der har fra de forskellige Ordføreres Side været dvælet ved den Udvikling, som Aarhus Universitet har gennemgaaet i de forløbne Aar, og jeg kan i eet og alt tiltræde de anerkendende Udtalelser, der i saa Henseende er fremsat saavel i dette som i det andet høje Ting.

Kaster man et Blik tilbage paa de svundne Aar, hæfter man sig først ved de Drøftelser, der nu for over en halv Snes Aar siden fandt Sted om den eventuelle Oprettelse af et 2det Universitet her i Danmark. Fra mange Sider kom der Tvivl til Orde om, hvorvidt det overhovedet var betimeligt at oprette et saadant Universitet. Denne Tvivl er imidlertid blevet gjort til Skamme. Men der var ogsaa Uenighed om, hvor et saadant Universitet retteligen burde ligge. Ærede Medlemmer vil sikkert erindre dette. Der blev dengang, ikke mindst fra forskellige Sider i de sønderjyske Landsdele, gjort gældende, at det nye Universitet burde lægges i det genvundne Land. Jeg har aldrig delt denne Opfattelse, men har paa dette Punkt været ubetinget enig med nu afdøde H. P. Hanssen. Jeg mener, at det i enhver Henseende er en Fordel, at Universitetet er kommet til at ligge uden for de sønderjyske Landsdele, og da ikke mindst, at Aarhus blev valgt til Sæde for Universitetet. Jeg skal ikke her komme ind paa en nærmere Motivering af denne min Opfattelse; jeg tror, at de svundne Aar til fulde har godtgjort, hvor rigtigt det var at lægge Universitetet i Aarhus.

Saa vel det ærede 3die tingvalgte Medlem (Simonsen) som det ærede 1ste Medlem